

Odluka:
PŽ 3141/2022-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 3141/2022-2

Datum odluke: 20.07.2022

Vrsta odluke: Presuda

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-3141/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKA

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S. Č., OIB B1, A1, koju zastupa punomoćnik K. S. Č., odvjetnik u Splitu, protiv tuženika T. B. dioničko društvo, u stečaju, OIB B2, A2, kojeg zastupa punomoćnik L. Z., odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu B. R. i T. K. u Splitu, radi isplate, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-758/2016-29 od 12. svibnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 20. srpnja 2022.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-758/2016-29 od 12. svibnja 2022. u točki I. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 60.000,00 kn, na ime ostalih obveza stečajne mase.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-758/2016-29 od 12. svibnja 2022. u točki I. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 493.423,07 kn s pripadajućom zateznom kamatom i za zateznu kamatu koja teče na iznos od 60.000,00 kn i u točki III. izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljičin zahtjev za isplatu iznosa od 493.423,07 kn (četiristodevedesettrisućčetiristodvadesettri kune i sedam lipa) sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 30. kolovoza 2000., od 30. lipnja 2002. po stopi od 18%, od 1. srpnja 2002. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15%, od 1. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotna poena, te zatezne kamate koje na iznos od 60.000,00 kn teku po istoj kamatnoj stopi.

III. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 50.429,70 kn u roku od 15 dana, dok se za više zatraženi trošak parničnog postupka u iznosu od 46.745,30 kn tuženikov zahtjev odbija kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak žalbenog postupka u iznosu od 7.704,06 kn u roku od 15 dana, dok se za više zatraženi trošak žalbenog postupka u iznosu od 952,19 kn tuženikov zahtjev odbija kao neosnovan.

V. Odbija se kao neosnovan tužiteljičin zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 7.270,00 kn.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom u točki I. izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 553.423,07 kn, na ime ostalih obveza stečajne mase, sa zateznom kamatom prema odgovarajućoj kamatnoj stopi. U točki II. izreke odbijen je tužiteljičin zahtjev za isplatu iznosa od 172.819,42 kn zajedno sa zateznim kamatama, a u točki III. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 52.412,50 kn.

2. Iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi kako je tužiteljica zastupala tuženika prije otvaranja stečajnog postupka i da je prijavila potraživanje u stečajnom postupku nad tuženikom i izvršila prijavu potraživanja za obveze stečajne mase 24. listopada 2000. Vezano za istaknuti prigovor zastare ističe da je u konkretnom slučaju došlo do prekida zastare sukladno odredbi članka 241. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO), a ujedno je stečajna upraviteljica tuženika tužiteljici s osnova tražbine tužiteljice kao vjerovnika stečajne mase priznala potraživanje u iznosu od 60.000,00 kn. Sud zaključuje da podnošenjem prijave potraživanja u stečaju, došlo do prekida zastare u smislu odredbe članka 241. ZOO-a. Stoga je dosudio tužiteljici iznos od 553.423,07 kn na temelju odredbe članka 87. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje SZ). koji se u konkretnom slučaju primjenjuje, a za razliku od iznosa od 172.819,42 kn je odbio tužbeni zahtjev. Odluku o parničnom trošku donesena je na temelju odredbe članka 154. stavka 5. u vezi sa člankom 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

3. Protiv presude u točkama I. i III. izreke žalbu je podnio tuženik iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da tužiteljica nema aktivnu legitimaciju za vođenje ovog parničnog postupka jer se pitanje obveza stečajne mase treba rješavati u stečajnom postupku koji se nad tuženikom vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-73/2000. Poziva se na odredbe članka 87.a SZ-a kojim je propisano da je tijekom cijelog stečajnog postupka stečajni upravitelj dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti, a prije zaključenja stečajnog postupka. Iz navedenog je jasno da se tijekom stečajnog postupka najprije namiruju troškovi stečajnog postupka, a tek nakon toga ostale obveze stečajne mase. Nadalje, navodi ako sud prihvati stav da je tužitelj ovlašten voditi predmetni parnični postupak tada je sud neosnovano odbio tuženikov prigovor zastare. Naime, u obrazloženju pobijane presude sud prvog stupnja navodi da je u konkretnom slučaju došlo do prekida zastare sukladno odredbi članka 241. ZOO-a, jer da je iz provedenog postupka razvidno da je stečajna upraviteljica tuženika tužiteljici, a s osnova tražbine tužiteljice kao vjerovnika stečajne mase, priznala potraživanje u iznosu od 60.000,00 kn i da je tužiteljica prijavila potraživanje u stečaju, prijavom koja je pred ovim sudom zaprimljena 24. listopada 2000., pa da je podnošenjem prijave potraživanja u stečaju došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO-a. Međutim, vjerovnici stečajne mase ne prijavljuju svoje tražbine u stečajnom postupku nego ih je stečajni dužnik dužan ispunjavati onako kako dospijevaju, a što u svojoj tužbi navodi i sama tužiteljica. Nadalje, u obrazloženju pobijane presude sud prvog stupnja pojedinačno navodi koje troškove je priznao tužiteljici, ali zbroj svih tih iznosa je 347.390,12 kn, a ne 553.423,07 kn, koliko je sud prvog stupnja naložio tuženiku da isplati tužiteljici, a uz sve to sud nigdje na navodi na koji način je došao do ukupnog iznosa od 553.423,07 kn, tako da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama o visini tužbenog zahtjeva radi čega presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredbi iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Pobija i odluku o trošku predlaže da sud drugog stupnja preinači pobijani dio presude na način da odbaci tužiteljičinu tužbu, odnosno u cijelosti odbije tužiteljičin tužbeni zahtjev i tužiteljici naloži plaćanje troškova predmetnog postupka, podredno da ukine pobijanu presudu i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

4. U odgovoru na žalbu tužiteljica osporava žalbene navode, tvrdi da je tijekom postupka nekoliko puta došlo do prekida zastare zasnovano radnjama tuženika, a da je stečajna upraviteljica priznala potraživanje tužiteljice u cijelosti proizlazi iz izvješća stečajne upraviteljice od 21. studenog 2016, gdje je rezervirala trošak zaovu parnicu. Tužiteljica smatra da se rezerviranje troškova za konkretnu parnicu smatra priznanjem duga. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu, traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 7.270,00 kn.

5. Žalba tuženika djelomično je osnovana.

6. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu na temelju članka 365. stavka 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je odluka donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

7. Iz isprava u spisu proizlazi:

- da je tužiteljica prijavila potraživanje u stečaju nad tuženikom i to kao stečajni vjerovnik i kao vjerovnik stečajne mase;
- da je tužiteljica izdala tuženiku račun za obavljene usluge zastupanja šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom u

iznosu od 659.089,08 kn (str. 85);

- da je stečajna upraviteljica u svom izvješću članovima Odbora vjerovnika i stečajnim sucu navela da osporava tražbinu tužiteljice jer da je vjerovnik dostavio dio dokumentacije kojom dokazuje da je obavio usluge, a da nije sklopljen ugovor u pisanom obliku,

- da je tužiteljica 22. rujna 2000. u nazočnosti stečajnog suca, stečajnog upravitelja i svjedoka predala sve spise u kojima je zastupala stečajnog dužnika stečajnoj upraviteljici (potvrda od 22. rujna 2000.),

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-73/2000 od 28. listopada 2016. osporena tražbina tužiteljice za iznos od 5.396.344,26 kn u petom višem isplatnom redu i utvrđena u iznosu od 268.400,00 kn (220.000,00 kn uvećano za PDV) od čega se iznos od 60.000,00 kn odnosio na obveze stečajne mase (iskaz stečajne upraviteljice),

- da je stečajna upraviteljica na ročištu 6. srpnja 2017. (str. 124. spisa) priznala tužiteljici tražbinu od 60.000,00 kn, za usluge zastupanja šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (obveze stečajne mase),

- da je tužiteljica tužbu podnijela 21. studenog 2016.

8. Dakle, predmet ove tužbe je zahtjev za isplatu iznosa od 659.089,08 kn, koji tužiteljica kao odvjetnica potražuje po računima ispostavljenima za pružene odvjetničke usluge šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

9. Ugovor o pružanju pravne pomoći je prema svojoj pravnoj prirodi ugovor o nalogu iz članka 749. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 113/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), koji se primjenjuje s obzirom na vrijeme njegova sklapanja, a na temelju odredbe članka 1163. stavka 1. ZOO-a, („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08), u kojem je odvjetnik nalogoprimalac, a druga strana nalogodavac, (sada članak 763. ZOO-a), a nalog prestaje kad nad nalogodavcem ili nalogoprimalcem bude otvoren stečaj.

10. Na temelju odredbe članka 87. stavka 1. točke 2. SZ-a („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) koji se u konkretnom slučaju primjenjuje u ostale obveze stečajne mase spadaju obveze tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koji ulaze u stečajnu masu.

11. Između stranaka nije sporno da je tužiteljica zastupala tuženika kao i da je tražila isplatu za radnje poduzete-pružene usluge šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom u iznosu od 659.089,08 kn. Sporan je istaknuti prigovor zastare te visina dosuđene tražbine.

12. Tužiteljica ima pravo na kondemnatornu zaštitu u predmetnoj parnici, sukladno zakonskom određenju iz odredbe članka 87. stavka 1. točke 2. SZ-a, s obzirom na to da u obveze stečajne mase ulaze tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka u vezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu, a koju tražbinu tužiteljica ostvaruje kao vjerovnik stečajne mase. Na ostvarenje tog prava nema nikakvog učinka okolnost što je tužiteljica kao vjerovnik tu svoju tražbinu prijavila u stečaju i da joj je stečajni upravitelj tražbinu u većem dijelu osporio. Naime, vjerovnik stečajne mase nije dužan prijaviti tražbinu, a niti se o njoj trebao izjasniti stečajni upravitelj na ispitnom ročištu u stečajnom postupku. Dakle, tužiteljica kao vjerovnik stečajne mase, tu tražbinu ostvaruje kondemnatornom zaštitom budući da joj se i ne može priznati postojanje pravnog interesa na postavljanje zahtjeva za deklaratornom zaštitom, odnosno zahtjeva za utvrđenje one tražbine koju ostvaruje kondemnatornom zaštitom.

13. Žalitelj je djelomično u pravu kada tvrdi da je sud u odnosu na istaknuti prigovor zastare pogrešno primijenio materijalno pravo. Naime, stečajni postupak nad tuženikom je otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-73/2000 od 8. rujna 2000., a u postupku je nespornim utvrđeno da je tužiteljica zastupala tuženika prije otvaranja stečajnog postupka i da je prijavila potraživanje u stečajnom postupku nad tuženikom između ostalog i za tražbine nastale šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka. Dakle, tužiteljica je izvršila prijavu potraživanja i za obveze stečajne mase 24. listopada 2000. (str. 7.-10. spisa) i izdala tuženiku račun za obavljene usluge zastupanja šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom u iznosu od 659.089,08 kn (str. 85.).

14. Odredbom članka 241. ZOO-a propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakog drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelima radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbina.

15. Iz isprava u spisu proizlazi da je do prekida zastare došlo podnošenjem prijave 24. listopada 2000., od kada je zastara ponovo počela poteći i tražbina je zastarjela 25. listopada 2005. S obzirom na to da je tužba podnesena 21. studenog 2016. u pravu je žalitelj kada tvrdi da je nastupila zastara tužiteljičinog potraživanja jer je tužba podnesena nakon proteka petogodišnjeg zastarnog roka iz članka 371. ZOO-a,

a kada zastari glavno potraživanje, zastarjela su i sporedna potraživanja, kao što su potraživanja kamata, plodova, troškova, ugovorne kazne (članak 369. ZOO-a).

16. Međutim stečajna upraviteljica je izričito priznala tražbinu tužiteljice u iznosu od 60.000,00 kn 28. listopada 2016. i 6. srpnja 2017.

17. Prema odredbi članka 240. stavka 2. ZOO-a dug se može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja. Dužnik se ne može odreći zastare prije nego što protekne vrijeme određeno za zastaru, a pisano priznanje zastarjele obveze smatra se odricanjem od zastare (članak 219. i članak 220. stavak 1. ZOO-a).

18. Iz isprava u spisu proizlazi da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-73/2000 od 28. listopada 2016. priznata tužiteljčina tražbina (utvrđena) iako nije trebala biti predmet ispitivanja u iznosu od 268.400,00 kn (220.000,00 kn uvećano za PDV) od čega se iznos od 60.000,00 kn, odnosio na obveze stečajne mase i da je stečajna upraviteljica na ročištu 6. srpnja 2017. (str. 124. spisa) izričito priznala tužiteljici tražbinu od 60.000,00 kn, za usluge zastupanja šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (obveze stečajne mase). Dakle, izričito je priznata zastarjela tražbina u iznosu od 60.000,00 kn.

19. Stoga se tuženik pisanim priznanjem zastarjele tražbine tužiteljice u iznosu od 60.000,00 kn odrekao zastare, pa glavna tražbina u tom dijelu nije zastarjela, ali je ostatak tražbine u iznosu od 493.423,07 kn sa zateznim kamatama kao i kamata koja teče na iznos od 60.000,00 kn ostala u zastari, jer priznanje zastarjelog glavnog duga ne znači i priznanje obveze plaćanja preostalog duga zastarjelih zateznih kamata. Do odricanja od zastare u odnosu na preostali dug i kamate nije došlo kada ih tuženik nije izričito priznao, jer isključivo o volji dužnika ovisi hoće li i u kojem dijelu priznati zastarjeli dug.

20. Činjenica da je stečajna upraviteljica rezervirala sredstva za vođenje ove parnice do završetka spora ne znači da je time priznala tražbinu tužiteljice u cijelosti kako to smatra tužiteljica u odgovoru na tužbu, jer u tom slučaju koja bi svrha bila voditi ovu parnicu. Naime, jedna od obaveza stečajnog upravitelja za vrijeme trajanja stečajnog postupka je i rezervirati sredstva potrebna za parnice u tijeku.

21. S obzirom na to da je istaknuti prigovor zastare osnovan nije bilo potrebe ispitivati žalbeni navod u pogledu vrednovanja, obračunavanja i plaćanja odvjetničkih usluga i izdataka koje su stranke dužne platiti odvjetniku i za radnje obavljene po punomoći na temelju Zakona o odvjetništvu.

22. Odluka o trošku postupka koju sud temelji na odredbi članka 154. stavka 5. ZPP-a u vezi s Tarifom o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15), nije pravilna i zakonita.

23. Tužiteljin uspjeh u sporu (60.000,00 od 659.089,08 kn) je 9,10%, a tuženikov 90,90%. Kada se od tuženikovog uspjeha u sporu odbije tužiteljin uspjeh u sporu (90,90% - 9,10 %) dobije se tuženikov uspjeh u sporu koji iznosi 81,80% Stoga je potrebno ispitati tuženikov trošak i pravilnom primjenom materijalnog prava na temelju odredbe članka 154. stavka 2. ZPP-a dosuditi tuženiku trošak s obzirom na njegov uspjeh u sporu u omjeru od 81,80%.

24. Tuženik je zatražio trošak prema troškovniku (str. 412. spisa) i pripada pravo na slijedeći trošak:

- za trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 6.760,00 kn (Tbr. 8.1. u vezi s Tbr. 7/1. Tarife),
- za sastav podnesaka od 11. travnja 2021. i 1. lipnja 2021. u iznosu od 500,00 kn svaki (Tbr 8/3. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife),
- trošak zastupanje na ročištima 15. ožujka 2017., 15. svibnja 2017., 14. travnja 2021., 12. srpnja 2021. i 11. listopada 2021. u iznosu od 6.760,00 kn svako (Tbr. 9/1. u vezi s Tbr. 7.1. Tarife),
- trošak zastupanja na ročištu 6. srpnja 2017. i 21. lipnja 2018. u iznosu od 3.380,00 kn svako (Tbr. 9/2. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife),
- trošak zastupanja na ročištu 18. travnja 2018. i 2. prosinca 2019. u iznosu od 500,00 kn svako (Tbr. 9/5. u vezi s Tbr. 7.1 Tarife),
- trošak PDV od 25% u iznosu od 12.330,00 kn (Tbr. 42. Tarife), ukupno 61.650,00 kn.

25. S obzirom na postotak uspjeha u sporu tuženiku pripada pravo na trošak u iznosu od 50.429,70 kn (81,80 % od 61.650,00 kn) koji trošak mu je i dosuđen, dok je za razliku više zatraženog troška u iznosu od 46.745,30 kn tuženikov zahtjev odbijen kao neosnovan jer je isti previsoko obračunat.

26. Tuženiku pripada i pravo na trošak žalbenog postupka na temelju odredbe članka 166. stavka 1. ZPP-a u iznosu od 7.704,06 kn (89%), a za razliku više zatraženog troška u iznosu od 952,19 kn tuženikov zahtjev je odbijen kao neosnovan.

27. Slijedom iznesenog, pozivom na odredbu članka 368. stavka 1. ZPP-a valjalo je djelomično potvrditi presudu i djelomično preinačiti na temelju odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a.

28. Tužitelj zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu je neosnovan jer se ne radi o radnji potrebnoj za vođenje parnice i donošenje odluke drugostupanjskog suda (članak 166. stavak 1. u vezi sa člankom 155. ZPP-a).

Zagreb, 20. srpnja 2022.

Predsjednik vijeća
Draženska Deladio